ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Χ. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ' — ΕΤΟΣ ΙΗ' — ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 7664
ΤΡΑΦΕΙΑ ΚΑΙ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ: Ὁδὸς Κορίνθου ἀριθ. 210 Ἀριθμ. Τηλεφώνου 24—94
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: Ὁδὸς Μαιάνδρου ἀριθ. 37

ΤΗΣΕΡΑΦΟΣ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΠΡΩΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 23 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1937

Σελήνη 11 ἡμερῶν. Ἀνατ. ἡλίου 7.41' Δύσις 5.31', Κλήμεντος Ἀγκύρας

ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ

Ἡ ἀπόφασις τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Μιτυλήνης ὅπως ἐγγράψῃ εἰς τὸν νέον προϋπολογισμὸν τοῦ Δήμου ποσὸν 700,000 δραχμῶν ἀς πρώτην προσφορὰν πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς ἐθνικῆς μας ἀεροπορίας εἶναι ἀξία ἰδιαιτέρας ἐξάρσεως. Εἶναι γεγονὸς ἀναμφισβήτητον, ὅτι ἡ χώρα μας ὑστερεῖ κατὰ πολὺ εἰς τὴν ἀεροπορίαν ἑναντι τῶν ἄλλων Βαλκανικῶν γειτόνων της, ἡ δὲ ἐξέλιξις τοῦ ὅπλου τούτου καὶ σπουδαιοτάτη σημασία του εἰς μίαν ἐνδεχομένην ρήξιν—τὴν ὁποίαν βεβαίως ἀπευχόμεθα—ἐπιβάλλει τὴν σοβαρὰν ἐνίσχυσίν του. Ἐπειδὴ ὅμως τὸ Κράτος δὲν ἔχει τὴν ἀπαιτουμένην οἰκονομικὴν δυναμικότητα νὰ ἀνταποκριθῇ ἀμέσως εἰς ὅλας τὰς ἀνάγκας καὶ ἀσχέτως τῶν ἐπὶ τοῦ προκειμένου ζητήματος ἐνεργειῶν αὐτοῦ, νομίζομεν ὅτι θὰ πρέπει νὰ κινηθῇ καὶ πάλιν ἡ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία καὶ ἡ γενισοβαρὴς ἡ ὁποία διακρίνει πάντοτε τὸν "Ἑλληνα εἰς τὰς πατρομοίας περιπτώσεις. Καὶ ἤδη μερικὰς ἐκινήθη αὕτη. Τοῦτο ὅμως δὲν ἀρκεῖ διὰ νὰ ὁλοκληρωθῇ ἡ προσπάθεια καὶ ἡ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία πρέπει νὰ γενικευθῇ καὶ νὰ δράσῃ ὑπὲρ τῆς ἀεροπορίας μας εἰς ὅλα τὰ δισμερίσματα τῆς χώρας. Ἡ ἀπόφασις τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Μιτυλήνης ἂς χρησιμεύσῃ ὡς παράδειγμα τὸ ὁποῖον ἔχουν ὁποχρέωσιν νὰ μιμηθοῦν ὅλοι οἱ δῆμοι τῆς Ἑλλάδος. Ἐνῷ παραλλήλως χωριστὰ εἰς ἕκαστον νομὸν θὰ πρέπει νὰ γίνῃ ἕνας ἔρανος ἴνα ἑκαστος τούτων δωρήσῃ ἀπὸ ἐν ἀεροπλάνον εἰς τὴν ἐθνικὴν ἀεροπορίαν μας.

ΤΟ ΚΑΘΗΚΟΝ

Τελευταίως, δι' ἀνακοινωθέντος τῆς III Μεραρχίας παρεκλήθησαν οἱ πολῖται ὅπως οἱ τυχὸν διερχόμεναι πρὸ τοῦ καταστήματος αὐτῆς καθ' ἡν ἡμέραν γίνεται ἡ Ἔπαρσις ἢ ὑποστολὴ τῆς Σημαίας καὶ ὑπὸ τῆς φρουρᾶς ἀποδίδονται τιμαί, σταματοῦν καὶ ἀποκαλύπτονται. Πράγματι ἡ σύστασις αὕτη τῆς Μεραρχίας ἐγένετο μὲ προθυμίαν δεκτὴ ἐκ μέρους τῆς κοινωνίας μας καὶ καθημερινῶς κατὰ τὴν Ἔπαρσιν καὶ ὑποστολὴν τῆς σημαίας οἱ διερχόμενοι κατ' ἀκείνην τὴν ὥραν πρὸ τῆς Μεραρχίας πολῖται ἀποδίδουν τὸν πρέποντα φόρον σεβασμοῦ. Ἡ στάσις ὅμως ἐνίων συμπολιτῶν — ἐλαχίστων εὐτυχῶς—οἱ ὁποῖοι ἐφωράθησαν προχθὲς ἀδιαφοροῦντες πρὸς τὴν σημαίαν καὶ ἀκόμη καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους συμπολίτας οἱ ὁποῖοι ἐβλαβύμενοι τὸ ἐθνικὸν μας σύμβολον ἐστάθησαν καὶ ἀτεκαλύφθησαν, μᾶς ἀναγκάζει ἵνα τονίσωμεν—καὶ πρέπει νὰ ἐννοηθῇ σαφῶς—ὅτι ὁ σεβασμὸς πρὸς τὴν σημαίαν δὲν εἶναι μιὰ ἁπλῆ... κοινωνικὴ ὑποχρέωσις ὡς τινὲς πιθανῶς τὴν ἀντιλαμβάνονται, ἀλλὰ καθῆκον ἐπιβεβλημένον. Θέλομεν νὰ πιστεύωμεν λοιπὸν ὅτι τὸ ἄτοπον τὸ ὁποῖον παρετηρήθη προχθὲς δὲν πρόκειται νὰ ἐπαναληφθῇ πλέον καὶ μάλιστα προχωροῦμεν ἔτι περαιτέρω συνιστάντες ὅπως κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἔπαρσεως καὶ ὑποστολῆς τῆς σημαίας διακόπτεται καὶ ἡ τροχαία κίνησις εἰς τὸ πρὸ τῆς Μεραρχίας τμῆμα τῆς λεωφόρου Γούναρη.

Ο ΣΤΑΟΜΟΣ ΑΣΥΡΜΑΤΟΥ

Πρὸ καιροῦ τὸ ὑπουργεῖον Ἀεροπορίας ἐζήτησε νὰ πληροφορηθῇ ἀπὸ τὸν Δῆμον ἐὰν εἶναι διατεθειμένος νὰ παραχωρήσῃ ἔνα γήπεδον μετὰ οἰκήματος διὰ τὴν ἐγκατάστασιν σταθμοῦ ἀσυρμάτου εἰς τὰς Πάτρας. Τὸ ζήτημα συνεζητήθη εἰς τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον τὸ ὁποῖον ἐδρέβη κατ' ἀρχὴν σύμφωνον, παρέπεμψε δὲ εἰς Ἐπιτροπὴν τὴν μελέτην αὐτοῦ πρὸς ἐξεύρεσιν τοῦ καταλληλοτέρου οἰκοπέδου καὶ οἰκήματος. "Ἐκτοτε ὅμως παρῆλθον ἀρκετοὶ μῆνες καὶ δὲν ἴδωμεν νὰ ἀποφασίζεται τίποτε τὸ ὁριστικόν. Φρονοῦμεν ὅτι ἡ παράτασις τῆς ἐκκρεμότητος τοῦ ζητήματος τοῦτου τὸ ὁποῖον εἶναι ἀρκετὰ σοβαρὸν διὰ τὴν πόλιν μας ἀποβαίνει ἀσφαλῶς ἐπὶ ζημίᾳ ταύτης. Ἄλλως τε καὶ ἀλλὰ παραδείγματα ἐκ τοῦ παρελθόντος μᾶς πείθουν ὅτι εἰς τοιαύτας περιπτώσεις δὲν εἶναι ἐπιτεταραμένον νὰ ἀφίνωμεν νὰ χάνωνται αἱ εὐκαιρίαι μὲ ἀκαθημαὶκὰς συζητήσεις καὶ ἀπὸ τέλος νὰ φθάνομεν εἰς τὴν ἀπόλειαν τοῦ ἐκάστοτε ζητήματος. Θὰ πρέπει λοιπὸν ἡ ἁρμοδία ἐπιτροπὴ νὰ φέρῃ τὴν ἐκθεσίν της εἰς τὸ πρῶτον προσεχὲς Συμβούλιον ἵνα ληφθῇ ὁριστικὴ ἀπόφασις καὶ γνωισθῇ αὕτη ἀμέσως εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς ἀεροπορίας, διότι ἄλλως αἱ Πάτραι θὰ κινδυνεύσουν νὰ χάσουν τὴν εὐκαιρίαν τῆς ἐγκαταστάσεως σταθμοῦ ἀσυρμάτου, ψράγμα ὅπερ δὲν συμφέρει ἀπὸ πάσης ἀπόψεως.

Ο ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ

Σήμερον, ποὺ διανύομεν τὴν ἐποχὴν τῶν ἔργων καὶ οὐχὶ τῶν λόγων, εἰς τὰ πάντα δὲ ἐπικρατεῖ ἔνας γοργὸς ρυθμός, φρονοῦμεν ὅτι εἶναι καιρὸς νὰ στραφῇ ἡ προσοχὴ τῆς τοπικῆς μας ἐπιτροπῆς Τουρισμοῦ, εἰς τὰ παραπήγματα καὶ τὰς ἄλλας ἐρειπωμένας ἐκείθεν τοῦ Τελωνείου καὶ κατὰ μῆκος τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς, διότι αὐταὶ ἀναμιβιβήτως ἀποτελοῦν πραγματικὸν ἄγος διὰ τὸν πολιτισμὸν τῶν Πατρῶν. Θὰ πρέπει λοιπὸν ὁπωσδήποτε νὰ ἐξευρεθῇ καὶ συντόμως μᾶλιστα τρόπος, νὰ κατεδαφισθοῦν τὰ παραπήγματα καὶ τὰ ἐρείπια αὐτὰ ἡ ἐμφάνισις τῶν ὁποίων, πρὸ τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς ἀκριβῶς, προκαλεῖ τὴν χειρότην ἐντύπωσιν εἰς τὸν διὰ τοῦ σιδηροδρόμου διερχόμενον ξένον καὶ δίδει τὴν εἰκόνα μιᾶς βρωμερᾶς πόλεως τὴν ὁποίαν δὲν ἀξίζει τὸν κόπο νὰ ἐπισκεφθῇ κανείς. Τὸ ζήτημα λοιπὸν εἶναι ἰδιαζόντως σοβαρὸν, καὶ ἔχομεν τὴν γνώμην,ὅτι δύνανται ἐν προκειμένῳ λάβῃ πρωτοβουλίαν καὶ ὁ Νομάρχης Ἀχαΐας κ. Γιώτης, τοῦ ὁποίου τὸ ὑπὲρ τῆς πόλεως ἐνδιαφέρον εἶναι μέγιστον. Ἄλλωστε ὁ ἀριθμὸς καὶ ἡ κατάστασις τῶν περὶ ὧν πρόκειται παραπηγμάτων καὶ ἐρειπωμένων κτιρίων εἶναι τοιαύτη, ὥστε ἡ δαπάνη ἡ ὁποία θὰ ἀπαιτηθῇ διὰ τὰς κατεδαφίσεις τῶν ἐν τῷ σιδηροδρομικῷ σταθμῷ ἀπομείνασαν πρὸς κατεδαφισὶν των ἔναι τόσον μικρὰ εἰς τρόπον ὥστε, ἀσφαλῶς νὰ μὴ δύναται αὕτη νὰ ἀποτελέσῃ φοβερὸν πρόσκομμα δυνάμενον νὰ παρατείνῃ τὴν ὑπαρκτὴν κατάστασιν τῆς οἰκτρᾶς ἐμφανίσεως τοῦ τμήματος αὐτοῦ τῆς πόλεώς μας, τὸ ὁποῖον ἀπὸ ἐτῶν παραμένει ἀμετάβλητον πρὸς δόξαν τῶν ἰθυντόντων τὰ τῶν Πατρῶν καὶ ἐπὶ μόνῳ τῷ σκοπῷ τῆς δυσφημίσεώς μας ἀπὸ Τουριστικὴς ἀπόψεως.

Ο ΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ κ. ΧΑΙΡΕΤΗ ΠΑΡΑ ΤΩ ΑΣΟ

Ὡς ἤδη ἀνεγράφη, ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως διορίσθη ὡς σύμβουλος τοῦ Ἀθανάσιος Σταφίκιοῦ Ὀργανισμοῦ ἡ κ. Χαιρέτης, γεγονὸς ὑπερ ἐνεπλήσθη ἀρίστην ἐντύπωσιν παρὰ τῇ γεωργικῇ κοσμῳ τῆς περιφερείας μας, μεταξὺ τοῦ ὁποίου οὗτος χαίρει ἄκρας ἐκτιμήσεως διὰ τὰς πολλαπλὰς ὑπηρεσίας του.

Σχετικῶς χθὲς ἡ ἔνωσις τῶν συνεταιρισμῶν τῆς πόλεώς μας ἀπέστειλε τὸ κάτωθι τηλεγράφημα πρὸς τὸν πρωθυπουργὸν κ. Μεταξᾶν καὶ τοὺς ὑπουργοὺς Γεωργίας καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας:

«Διερμηνεύοντες τὴν γνώμην τοῦ συνεταιρισμένου παραγωγικοῦ κόσμου περιφερείας Πατρῶν ἐκφράζομεν πλήρη ἱκανοποίησίν μας δι' ἐπίτυχῆ διορισμὸν ὡς συμβούλου ΑΣΟ τοῦ κυρίου Χαιρέτη γνωστοῦ ἐκ πολυετῶν ἀγώνων ὑπὲρ προαγωγῆς συμφερόντων γεωργικοῦ κόσμου καὶ εὐχαριστοῦμεν Ἐθνικὴν Κυβέρνησιν.

Ἕνωσις Συμῶν Πατρῶν»

ΑΦΙΚΕΤΟ

Ο ΝΕΟΣ ΙΤΑΛΟΣ ΠΡΟΞΕΝΟΣ

Πρὸχθὲς ἀφίκετο εἰς τὴν πόλιν μας καὶ ἀνέλαβε τὰ καθήκοντά του ὁ νέος πρόξενος τῆς Ἰταλίας κ. Σέργιος Γκραντενίκο τοῦ κ. Μάουρο ἀναχωρήσαντος διὰ τὴν νέαν ἐν Πειραιεῖ θέσιν του.

Ο ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΣΒΟΛΟΣ ΕΤΕΘΗ ΕΙΣ ΔΙΑΘΕΣΙΜΟΤΗΤΑ

ΑΘΗΝΑΙ. Διὰ διατάγματος ἐτέθη εἰς ἐξάμηνον διαθεσιμότητα ὁ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου κ. Σβόλος ὡς ἀκατάλληλος διὰ τὴν ἄσκησιν τῶν καθηκόντων τοῦ καθηγητοῦ.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ. Διὰ νόμου ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ὑπουργὸν τῆς Συγκοινωνίας ὅπως προσλάβῃ 25 δοκίμους πολιτικοὺς μηχανικοὺς καθ' ὑπέρβασιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὀργανικῶν θέσεων, οἱ ὁποῖοι ἀποσπῶνται ὑποχρεωτικῶς εἰς τὸ ὑπουργεῖον Στρατιωτικῶν καὶ διατίθενται εἰς τὰς τεχνικὰς στρατιωτικὰς ὑπηρεσίας.

Ο ΑΡΧΗΓΟΣ ΤΩΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΩΝ ΕΙΣ ΜΑΚΡΑΣ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΑΝΑΛΥΕΙ ΤΟΥΣ ΣΚΟΠΟΥΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΤΑΚΤΙΚΗΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΙΣΤΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ ΕΝ ΙΣΠΑΝΙΑ

Τὰ χθὲς ληφθέντα Εὐρωπαϊκὰ φύλλα σπουδαιοποιοῦν εἰς τὴν πρώτην σελίδα καὶ μὲ κτυπητοὺς τίτλους ὁλόκληρον τὸ κείμενον τῆς συνεντεύξεως ἑνὸς τῶν εἰδικῶν ἀπεσταλμένων εἰς Σαλαμάνκαν τοῦ Πρακτορείου Χαβᾶς μετὰ τοῦ ἀρχιστρατήγου τῶν ἐθνικῶν δυνάμεων καὶ ἀρχηγοῦ τῆς ἐθνικῆς κυβερνήσεως τοῦ Μπούργκος Φράνκο.

Εἰς ἐρώτησιν τοῦ δημοσιογράφου ἐπὶ τῆς ἀνησυχίας, ἡ ὁποία προκελήθη ἀνάτ ἡν Εὐρώπην ἐκ τῆς παρουσίας Γερμανικῶν στρατευμάτων εἰς τὸ Ἰσπανικὸν Μαρόκον, ὁ Φράνκο ἀπήντησε:

— Δὲν ὑπάρχουν Γερμανοὶ στρατιῶται εἰς τὸ Ἰσπανικὸν Μαρόκον. Ἔκαμα ἤδη μίαν καταγγρηγματικὴν δήλωσιν ἀναφορικὰς μὲ τὴν δήθεν ἀποθέταιν στρατευμάτων ἢ Ἑλλήνων θεθελοντῶν ἐπὶ τῶν κτήσεών μας τῆς Βορείου Ἀφρικῆς. Ἐξ ἄλλου δίδει περισσότερον ἐμφάνισιν εἰς τοὺς λόγους μου τὸ γεγονὸς—ἀπλῆ μόνον σύμπτωσις—καθ' ὃ οὐδέποτε μέχρι τοῦδε διέμενον τόσον ὀλίγοι Ἑλληνικοὶ ἀστοὶ εἰς τὴ μέρη αὐτὰ ὅσον σήμερον.

»Πρέπει νὰ τονίσετε ὅτι μετὰ ἀπὸ κάθε νίκην ποὺ κερδίζομεν, ἡ ἐκστρατεία τῶν φανατικῶν ἀθῶν εἰδήσεων ἢ τῶν χονδροειδῶν ψευδῶν, ἐπιτείνεται ἐπὶ περισσότερον. Τὸ ζήτημα τῆς ἀποδιδόσεως Γερμανῶν εἰς τὸ Ἰσπανικὸν Μαρόκον ἐξωγκώθη πολὺ χωρὶς τίποτε νὰ συμβαίνῃ. Ἡ τυφλὴ πίστις ποὺ ἔδειξη εἰς τὴν μθῆον αὐτὸν καταδεικνύει μέχρι ποίου σημείου εἶναι κεκαμένα τὰ νεῦρα τῆς Εὐρώπης.

»Τόσον χθὲς ὅσον καὶ σήμερον δὲν ἐγεννήθη ποτὲ ζήτημα, διὰ τὴν κυβέρνησιν τῆς ἐθνικῆς Ἰσπανίας, ὅπως παραχωρήσῃ καὶ τὸ ἐλάχιστον μερίδιον τῶν ἐθναρῶν, ποὺ ἀνήκουν εἰς τὸ ἔθνος. Παρακολουθῶ μετὰ μεγάλης προσοχῆς τὴν προπαγάνδαν, τὴν ὁποίαν οἱ ἐρυθροὶ τρροβεστοῦν εἰς ὅλην τὴν χώραν ὑπὸ διάφορα προσχήματα. Ἔξυν εἰδοποιηθῇ διὰ τὴν προπαγανδιστικὴν ἐκστρατεῖαν περὶ τῶν Γερμανικῶν ἀποβίβασεων εἰς Μαρόκον, καθὼς ἐπίσης εἶμαι ἐνήμερος μιᾶς ἄλλης ἐχθρικῆς ἐκστρατείας ποὺ προπαρασκευάζεται ἐναντίον τῶν ἐθνικιστῶν τῆς Βορείου Ἀμερικῆς.

»Ὁ κόσμος ἀς καθησυχάσῃ· ἐὰν εἰμεθα ἡμεῖς, οἱ ὁποῖοι θὰ θέσωμεν ἐν κινδύνῳ τὴν Εὐρωπαϊκὴν εἰρήνην. Ἀναμιμβεδλῶς, ὁ διεθνὴς χαρακτὴρ, τὸν ὁποῖον λαμβάνει ὁ Ἰσπανικὸς πόλεμος, ἀνησυχεῖ τὸν κόσμον. Ὡς πρὸς τοῦτο, δὲν εἰμεθα ἡμεῖς οἱ αἴτιοι. Οὔτε ἠθελήσαμεν, οὔτε ἐπεδιωξάμεν νὰ προκλέθῃ ὁ πόλεμος διεθνῆ χαρακτῆρα. Μαχόμεθα καὶ θὰ πολεμήσωμεν μέχρι τῆς τελικῆς νίκης μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ ἐκδιώξωμεν ἐκ τῆς χώρας μας τὰς κακοήθεις δυνάμεις τοῦ κομμουνισμοῦ.

»Θέλομεν νὰ ἀπελευθερώσωμεν καὶ θ' ἀπελευθερώσωμεν τὴν χώραν μας ἐκ τοῦ θανασίμου κλοιοῦ μιᾶς ἰδεολογίας, ἡ ὁποία μας εἶναι ξένη καὶ ἀγνωστος ἐξ ὁλοκλήρου. Μόνον τοῦτο ἐπιθυμοῦμεν διὰ τοῦτο καὶ μόνον μαχόμεθα.»

Εἰς ἄλλην ἐρώτησιν τοῦ ἀπεσταλμένου, ὁ κυβερνήτης τοῦ Μπούργκος λέγει:

—Ἡ φιλία ποὺ μᾶς ἑπιδεικνύουν μερικὰ Ἔθνη ἔγκειται ἀκριβῶς εἰς τὴν ἀμετον στάσιν τήν ὁποίαν ἐτηρήσαμεν. Δὲν ἔχομεν νὰ προτάξωμεν ἐδραιωμένδραικὴν ἀπαίτησιν. Ἐπιθυμοῦμεν μόνον ν' ἀναδιοργανώσωμεν τὴν πατρίδα μας, συμφέρόντες τὸν ζκομμουνισμόν.

«Ἡ Γερμανία καὶ ἡ Ἰταλία, ἐκάστη εἰς τὸν κύκλον της ἐτήρησαν τὴν αὐτὴν τακτικὴν ἀπέναντι τοῦ Ἰσπανικοῦ πολέμου. Αὐτὸ εἶναι ἕλον τὸ μυστικὸν τῆς πρὸς ἡμᾶς συμπαθείας τῶν. Ἐπιμένω νὰ τονίζω ὅτι δὲν εἰμεθα ἡμεῖς, οἱ ὁποῖοι ἐδώσαμεν εἰς τὸν ἐμφύλιον πόλεμον ἰδιοθνῆ χαρακτῆρα. Ἐὰν εἶναι ἀλγθὲς ὅτι τὰ στρατεύματά μας δέχονται ἐν συνδρομῇ ἑνὸς μικροῦ ἀριθμοῦ εἰδικῶν δ' ἔναν πόλεμον, οὐχ' ἧττον ὅμως εἶναι ἐπίσης ἀλγθὲς ὅτι Ἰσπανοὶ εἶναι ἐκεῖνοι, ποὺ πίπτουν εἰς τὰ διάφορα μέτωπα. Ἐξαιρῶσι ἀλλγων ἐθελοντῶν, οἱ ὁποῖοι κανονικῶς καταπόσονται ἀπὸ ἀνέκαθεν εἰς τὰς στρατιωτικὰς μας τάξεις, ἄλοι οἱ ἄλλοι εἶναι Ἰσπανοί, οἱ ὁποῖοι ἀποθηγήκουν διὰ τὸν θεόν των καὶ τὴν πατρίδα των».

Ἐν συνέχειᾳ ὁ Φράνκο τονίζει.

Καὶ εἰς αὐτὴν τὴν Γαλλίαν καὶ τὴν Μεγάλην Βρεττανίαν, ὅπου, αὐτὸ τὸ γνωρίζω καλά, ἡ ἐθνικὴ ἰδέα πρὸ πολὺ ἐνατσκιά, ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκ τοῦ κομμουνισμοῦ εἶναι ἐνταπιλός. Κατὰ τὴν γνώμην μου, ὁ κίνδυνος αὐτὸς εἶναι ἀκόμη σοβαρότερος ἀφ' ὅσον φαίνεται εἰς τὰς δύο αὐτὰς χώρας. Προπανὸς ὁ κομμουνιστικὸς κίνδυνος βεφαίνεται εἰς τὰς ἀποικίας των. Δὲν ἐπιθυμῶ νὰ θεωρηθῶ προφήτης, ἀλλὰ λέγω ὅτι ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ἀγγλία, μετὰ τῶν ὁποίων εἴχομεν πάντοτε φιλικὰς σχέσεις, πρέπει νὰ ἐπαγρυπνοῦν καλὰ ἐπὶ τῶν κτήσεών των, διότι ἀπειλοῦνται.

—Ἡ ἐκκένωσις τοῦ ἀστικοῦ πληθυσμοῦ ἐκ τῆς Μαδρίτης μεταβάλλει τὰ χχέδιά σας διὰ τὴν κατάληψιν τῆς πρωτευούσης; Νομίζετε τώρα ὅτι θὰ ἠμπορέσετε νὰ τὴν καταλάβετε ἄνευ πολλῶν ἀπωλειῶν;

Τίποτε δὲν πρόκειται νὰ ἀλλάξῃ. Ἡ Μαδρίτη θὰ πέσῃ ὅπως προεδέφθη. Μετὰ τὴν κατάληψιν ὑπὸ τῶν ἐθνικῶν στρατευμάτων τῆς Ἀλλέσκας τοῦ Ναβάλ Καρνέρο καὶ τὴν ἄμφιν τοῦ στρατοῦ μας εἰς τὸ Καραβανσέλ, εἰ ἐρυθροὶ διέπραξαν μίαν τρέλλαν, ἕνα ἔγκλημα—λάβετε αὐτὸ ὑπὸ σοβαρὴν σημείωσιν—ποὺ θὰ ἐγκατέλειψαν τὴν πρωτεύουσαν. Ναί, τὸ γνωρίζω. Ἡ Μαδρίτη ἔχει μεγάλην πολιτικὴν σπουδαιότητα ἀλλὰ δὲν παίζεται ἡ τύχη τοῦ πολέμου εἰς τὴν Μαδρίτην. Ἡ τακτικὴ τῶν ἐρυθρῶν μᾶς ἔθεσε πρὸ τοῦ ἑξῆς φοβεροῦ πρ δλήματος νὰ κυρεύσωμεν τὴν πόλιν καταστρέφοντες αὐτὴν καὶ ἐπιφέροντες τὸν θάνατον εἰς πολλὰς ἀθῶας ὑπάρξεις ἢ ἐπεκτείνοντες τὸν πόλεμον ἀλλαγοῦ. Τὸ πρόβλημα ὅμως τοῦτο τὸ ἐλύσαμεν θεωρητικῶς ὡς ἑξῆς: θὰ καταλάβωμεν τὴν πρωτεύουσαν, χωρὶς νὰ τὴν καταστρέψωμεν. Θὰ κερδίσωμεν τὸν πόλεμον στρατωτικῶς. Δὲν σᾶς λέγω, ὅτι θὰ κερδίσωμεν τὸν πόλεμον ἐντὸς μιᾶς ἑβδομάδος ἢ ἐντὸς ἑξ μηνῶν, σᾶς λέγω μόνον, ὅτι θὰ τὸν κερδίσωμεν ὁλοκληρωτικῶς τὸν πόλεμον καὶ ἐφ' ὅλης τῆς χώρας.

—Ποία θὰ εἶναι ἡ μορφὴ τῆς νέας Ἰσπανίας;

—Ἡ νέα Ἰσπανία θὰ εἶναι κατ' ἀρχὰς ἡνωμένη καὶ ἐλευθέρα. Εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἔχουν ἀκόμη πεπλανημένην ἰδέαν περὶ τῶν πραγματικῶν σχέδιων μας. Μᾶς παρουσιάζουν ὡς τοὺς ὑπερμάχους μιᾶς πάλης τάξεων. Μᾶς ὑποπτεύουσαι ὅτι παρμκελῶμεν τὸ κοινωνικὸν ζήτημα. Μᾶς θεωροῦν ὡς ἐχθροὺς τοῦ λαοῦ.

"Ολα αὐτὰ εἶναι ψευδῆ. Θὰ καταγρήσωμεν τὴν πάλην τῶν τάξεων. Θ' ἀποδώσωμεν εἰς τὴν ἐργασίαν τὴν ἀξίαν καὶ τὴν ἐλευθερίαν της. Θὰ ὀρθωθῶμεν μετὰ τοῦ λαοῦ ἐναντίον τῶν κακῶν πλουσίων. Θὰ ἐπιβάλλωμεν τὴν ἰσότητα καὶ τὴν κοινωνικὴν δικαιοσύνην. Ἑλλόβωμεν ἤδη μίαν σειρὰν μέτρων ἀναφορικὰς μὲ τὴν ἀνεργίαν μὲ τὴν δικαίαν καταγωγὴν τῆς, ἀργαστίας, μὲ τὴν στέγην, μὲ τὴν δημοσίαν ὑγείαν.

—Μιὰ τελευταία ἐρώτησιν στρατηγέ μου. Ποίαν μορφὴν θὰ προσλάβῃ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἡ Ἰσπανία τῆς αὔριον;

—Δὲν ἔχομεν νὰ ζητήσωμεν ἀπὸ κανένα τίποτε. Ἐπιθυμοῦμεν ν' ἀναπυοδέσωμεν, ὅσον τὸ δυνατὸν ταχύτερον, τὰς ἐγκαρδίους ἢ φιλικὰς σχέσεις μας, τὰς ὁποίας ἔτυχομεν μὲ ἅλας τὰς χώρας ἄνευ ἐξαιρέσεως. Πρὸ παντός, θὰ καταβάλωμεν ὅλας τὰς δυνάμεις μας καὶ θὰ καταδείξωμεν ἅλην τὴν καλὴν προαίρεσίν μας διὰ νὰ συνδέσωμεν ἐννοιότερον τὰς σχέσεις μας μὲ τὰς ἀμερικανικὰς πολιτείας, ποὺ ὁμιλοῦν τὴν Ἰσπανικὴν διάλεκτον. Εἴμεθα μετ' αὐτῶν συνδεδεμένοι κατὰ καρδίαν κατὰ πνεῦμα καὶ κατὰ συμφέροντα.

»Ἐπιθυμοῦμεν νὰ αὐξήσωμεν τὴν ἀκτίνα μας ὡς μεγάλης πνευματικῆς δυνάμεως. Εἰς αὐτὴν τὴν ἐνίσχυσιν τῶν φιλικῶν σχέσεων πρέπει ν' ἀναζητήσετε κυρίως τὴν ἔννοιαν τῶν ἐπομένων λέξεων τᾶς ὁποίας προφέρει μετὰ ζέσεως ἕνας λαός: Θέλομεν αὐτοκρατορικὴν Ἰσπανίαν.

Ἀφοῦ ὁ ἀρχιστράτηγος ἐσηκώθη ἀπὸ τὸ κάθισμά του, λέγει εἰ τέλει εἰς τὸν ἀπεσταλμένον τοῦ Χαβᾶς:

—Θεωρῶ τὸν ἑαυτόν μου εὐτυχῆ, ποὺ ἔχω κάμει τὴν μακρὰν συνέντευξιν μεθ' ὑμῶν. Εἴθε ἡ συνέντευξις αὕτη νὰ γίνῃ αἰτία τῆς ἐμπεδώσεως τῆς εἰρήνης καὶ νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἐπίτευξιν ἀρμονικῶν σχέσεων τῆς Ἰσπανίας μετὰ τῆς Γαλλίας, ὅπου ἔχω τόσους φίλους καὶ ὅπου γνωρίζουν τὰ αἰσθήματά μου ἀπὸ πολλοῦ. Τὰ αἴτια τῆς ἀλγθείας δὲν ἠμπορεῖ παρὰ νὰ δασιλεύουν εἰς τὴν ἁρμονικότητα τῶν σχέσεων τούτων.

ΙΑΡΥΣΤΑΙ ΑΙΜΕΝΑΡΧΕΙΟΝ ΕΙΣ ΑΙΓΙΟΝ;

ΑΙΓΙΟΝ (συνεφάτου μας). Κατὰ πληροφορίας ἐξ Ἀθηνῶν ἐκ πηγῆς δυναμένης νὰ θεωρῆθῇ ἔγκυρος γνωστοποιεῖται ὅτι ἀποφασίσθη ὁ ἁρμόδιον ὑπουργεῖον ἵδρυεται ἐν τῇ πόλει μας Διμεναρχεῖον ἤτοι τάξεως ὑπὸ Ἀρχιχελεσταὴν καὶ ἀνεξάρτητον τελείως τοῦ Τελωνείου μας. Ὁλόκληρος ἡ πόλις ὑπεδέχθη τὴν εἴδησιν ἐνθουσιασθίς.

Sim

Η ΥΓΙΗΣ ΜΟΡΦΩΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΜΑΣ

ΟΙ ΞΕΝΟΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΑΘΗΝΑΙ. Ὁ «Οἰκονομικὸς Ταχυδρόμος τῆς Δυσελδόρφης» ἀναφερόμενος εἰς τὸν λόγον δν ἐξεφώνησεν ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἐνώπιον τῆς Ἑλληνικῆς Νεολαίας καὶ ἰδίᾳ εἰς τὴν περικοπὴν τοῦ λόγου τούτου τὴν ἀναφερομένην εἰς τὴν ἀντικατάστασιν τῆς μέχρι τῆς 4ης Αὐγούστου ἡγετίδος τάξεως, γράφει τὰ ἑξῆς:

«Νὰ τεθῇ τέρμα εἰς τὴν δυσάρεστον ἐκείνην κατάστασιν, καὶ τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ κ. Μεταξᾶς ἐτέθη ἐπὶ κεφαλῆς τῆς ἰδέας αὐτῆς, πληροῖ σήμερον ὁλόκληρον τὸν Ἑλληνισμὸν μὲ αἴσθημα ἀνακουφίσεως. Σκοπὸς τῆς μεταβολῆς εἶνε ἡ δημιουργία μιᾶς νέας τάξεως τοῦ λαοῦ, ἥτις θὰ τεθῇ ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ συνόλου προσδίδουσα εἰς αὐτο νέαν λάμψιν. Δι' αὐτῆς θὰ ἐπιχειρηθῇ ἡ ἐνίσχυσις τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐθνικοῦ ἰδεώδους καὶ ἡ ἀνόρθωσις τῆς χώρας.

Ἡ κοινότης τοῦ αἰσθήματος τοῦ λαοῦ θέλει πραγματοποιηθῇ κατὰ τὸν ὅσον τὸν δυνατὸν πλέον ἰδεώδη τρόπον, μία νέα καλλιτεχνικὴ ἐκδήλωσις κατὰ τὸ πρότυπον τῶν Ἀρχαίων Ἀθηνῶν, θέλει δημιουργηθῇ διὰ τὴν χώραν, ἐνῷ συγχρονος τὸ πνεῦμα τῆς Ἀρχαίας Σπάρτης καὶ τῆς Μακεδονίας θέλουν χρησιμεύσει ὡς ὑπόδειγμα διὰ τὴν πολιτικὴν καὶ Ἐθνικὴν διακυβέρνησις τῆς χώρας.

«Ὁ κ. Μεταξᾶς ἐτόνισεν ὅτι διὰ τὴν πραγματοποίησιν τῶν σχεδίων τούτων ἀποβαίνουν ἀναγκαῖα ἢ ἀπόλυτος πειθαρχία καὶ ἀπεριόριστος ὑπακοὴ ἐκ μέρους ὁλοκλήρου τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Ὁ "Ελλην Πρωθυπουργὸς ἐτομένως ζητεῖ ἀπὸ τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν νὰ περιορίσῃ ὅσον δύναται περισσότερον τὸν ἀτομισμόν του. Τοῦ